

統道学園3年
柔剛真流皆伝
なつめ
まや
栞
真夜

赤 大 四 大

A JAPÁN
KÉPREGÉNY
TÖRTÉNETE

SZÖVEG: SZÉL FELÍCIA



EROTIKA 

A MANGA JAPÁNBAN EGYET JELENT A KÉPREGÉNNYEL. PERSZE VILÁGSZERTE LEGINKÁBB AZ EROTIKUS TARTALMÚ KÉPEKRE GONDOL MINDENKI A NÉV HALLATÁN. A PLAYBOYBÓL MOST MEGTUDHAT MINDENT, AMIT A MANGARÓL ÉRDEMES.



issé furcsának tűnhet ebben a lapban egy képregényekkel foglalkozó írás. Mert hát mikor is kerül az ember kapcsolatba egy képregénnyel átlagos esetben? Gyerekként vagy a saját gyermekei által. Sokaknál hánykolódnak az újságok között meg a kocsni kalaptartóján az X-men, Batman, Pókember, Garfield (régében meg Bobó, Góliát, avagy Bucó, Szetti, Tacsí) névével fémjelzett kis füzetecskék, amelyekbe azért titkon belenéznek a felnőttek, sőt talán még szórakoztatónak is tartják őket, ahogy a rajzfilmeket is. (Bevallom én még huszonnégy évesen is bősen olvastam a Star Wars képregényeket - hm, Luke Skywalker és Han Solo filmen nem ismert kalandjai, nem várt fejlemények, új világok, különleges lények, überszuper fegyverek...! S noha ezeket a lézergazdag úrbéli minikrónikákat olvasgatni talán még ebben a korban sem olyan ciki, én azért mindig az „öcsémnek” vásároltam, majd pedig gondosan rejtettem őket, míg végül a legutóbbi költözésemnél kénytelen voltam belátni, hogy ezek azért már mégsem olyan nélkülözhetetlenek számomra a mindennapi életben.) Akármilyen izgalmasak szuperhősökről és a beszélő állatokról szóló történetek, azért nyilvánvaló, hogy ezek mégiscsak gyerekeknek készülnek elsősorban - és nem várt (bár már szorgalmazott), kedvező mellékhatás, ha a szülők is élvezik.

ITT KÉPREGÉNY, OTT MANGA

Japánban mindez egészen másképpen van. Persze ez nem meglepő, hiszen a felkelő nap, a Fuji, a Mitsubishi, a Kawasaki, a szupergyorsvasút, a gésák, a szusi meg a samurájok országa számtalan meglepetést tartogat az európai kultúrkörbe tartozó embernek. Nehéz párhuzamokat találni a szokások között, de hogy is lehetne összehasonlítani mondjuk például a két világ becsületbeli ügyeit: ott szeppek, itt vendetta.

No, de térjünk vissza a képregényekre. Japánban minden(!) képregényt mangának hívnak. Japánon kívül viszont csak a Japánon belül készült képregényeket nevezik így. (Érdeemes megemlíteni itt a többnyire mangák alapján készülő japán rajzfilmeket, az animéket is, amelyek érthető módon sok rokonságot mutatnak a képregényekkel.)

A mangák gyökerei az ősi japán tusrajzo-

kig nyúlnak vissza, de a XIII. század óta készülnek azok a folytatásos történetek, amelyek már valóban hasonlítanak a mai japán képregényekre. Kezdetben a mangák Buddha tanításairól szóltak, meg arról, hogyan győztek a japán bölcsek a kínai írástudók felett, valamint beavatták az olvasót a szeretkezés tudományába. Ezekből mára csak a legutóbbi maradt meg, ugyanakkor a XX. század során a témák köre az akciótól kezdve a fantasyn és a cyberpunkon át a romantikus vígjátéko-kig elképesztő módon kibővült, és ezáltal a műfaj hihetetlen népszerűsége tette szert. A japán kultúrában az anime és a manga immár a média önálló ágaként tagozódik műfajokra, léteznek gyerekeknek készülő és felnőtteknek készülő variációik. Így tehát mindenki - idős és fiatal, férfi és nő - megtalálja a maga mangáját, amelyek rendkívül népszerűek: az írott média 40%-át teszik ki. Az egyes kiadványok többmillió példányszámban fognak el, ugyanakkor a japánok olvasás után el is dobják a képregényt, nem gyűjtik össze, hanem inkább izgalommal várják a következő fejezeteket. Japánban tehát a képregényolvasás épp úgy hozzátartozik a mindennapokhoz, mint nálunk a tévézés.

SAJÁTOS STÍLUSJEGYEK

Az ember mifelénk igencsak meglepődhet ezen, mert hogyan lehet a manga ilyen sikeres, hiszen tulajdonképpen egy „egyszerű” képregény? Ám mielőtt valaki nekiállna azon agyalni, hogy mangakiadásra specializálódna, és akkor itthon is dőlné a lé, nem árt tudni egyet s mászt.

A mangarajzolás művészet, már-már szertartás, ennek megfelelően vannak betartandó szabályai. Egy mangarajzolónak komoly utat kell bejárnia ahhoz, hogy a ranglétra tetejére kerülhessen, és a saját történeteit alkothassa meg. A mangákhoz ha-

IDEÁLOK. A JAPÁN MANGA SZEREPLŐI TÖKÉLETESEK. CSODÁLATOS ALAK, BOROTVÁLT TESTRÉSZEK, DUZZADÓ KEBLEK, HOGY CSAK A LÁNYOKAT EMLÍTSÜK. A FÉRFIAK TERMÉSZETESEN KIVÉTEL NÉLKÜL IZMOSAK.



sonlóan a létrehozók is igen népszerűek. A legjobbak közülük akár több millió dollárt is kereshetnek, de egy tehetséges rajzoló kis szerencsével mindenképpen jobban keres, mint egy átlagos japán cégalkalmazott, és a rendszeres megrendelések utáni honoráriumokból és az eseti jogdíjakból már egész kellemesen élédegélhet. Mangaművészeknek lenni azonban mindenképp komoly küzdelem, hiszen hatalmas a piac, sok a versenytárs. A jó rajzkészség mellett alaposan kell ismerni a japán teremtésmódot és mondavilágot, úgyse kell felhasználni az ősi szimbólumokat. Csaknem minden mangában van ugyanis valami az ősi japán kultúrából - részben ettől olyan egyediek és egzotikusak.

A mangák elkészítéseként ugyanakkor a hagyományokat úgy kell figyelembe venni, hogy egyúttal a közönség igényeinek is megfeleljenek. Ehhez pedig hatalmas fantáziára van szükség, minden teremtmény karakterét gondosan ki kell dolgozni, és az összes egyéb részletet is aprólékosan meg-

lyek jó része számunkra idegenül hat, így a mozdulatok, illetve a mozgás dinamikáját érzékeltető sebességvonalak, a szövegek, a párbeszéd, a karakterek vagy épenséggel az az izzadságcsepp, amely például akkor jelenik meg a szereplő feje mellett vagy felett, ha az lefárad valami hülyeségtől.

A mangákban jelentős szerepet játszik a misztikum, az erőszak, a szex, aminek a japán kultúra és az életfelfogás az alapja, amely alapvetően eltér a nyugati világ elveitől. Nyilván mindenki emlékszik a Dragonball körüli balhéra, amelynél világhosszá vált a japán és az európai kultúra különbözősége ezen a téren. Ami Japánban normális és elfogadott, az errefelé megdöbbentő és riasztó lehet. A japánok az erőszakra és a vérre ugyanis nem olyan érzékenyek, és még a legártatlanabb mangában is számtalan szexuális célzás hangzik el - mindez számukra sokkal természetesebb. (Klasszikus figura például a fiatal lányokat molesztáló, női fehérműket lopkodó, kukkoló öregúr.) Japánban nin-

ges romantika, a halál és az erőszak erősen természetes ábrázolása, a szexuális nyíltság a kultúra szerves része, amit érthető módon a gyermekekkel is megosztanak - persze életkornak megfelelően lájtositva.

AMERIKA HATÁSA

Nézzük csak például a mangákban megjelenő szexualitást egy kicsit bővebben. A manga rajzstílusában nagyon jó az emberi test ábrázolása, sőt néha már-már túltökéletesek is a szereplők.

Ezt csak fokozta a 80-as években az, hogy a mangák is amerikanizálódtak kissé. Ennek következményeként magasabbak lettek a figurák, rendezettebb, rövidebb lett a hajuk, izmosabbá váltak a fiúk, és amolyan Lara Croft-formában hosszúcombúbbá-mellesebbé plasztikázódtak a lányok. A szexideálok és az izomkolosszusok alkata megfelelt a világon egyedülálló erotikus „mangavadhajtások” kialakulásához, amelyekben a változatos művészi akttól kezdve a legkülönfélébb perverziókig minden megtalálható.



„AZ ECCHITÖRTÉNETEKBE SZEXIS RUHÁKBAN ÉS PÓZOKBAN, ESETLEG AKTKÉNT LÁTHATÓAK A SZEREPLŐK, GYAKRAN IGEN MŰVÉSZI KIVITELEZÉSBEN.”

kell tervezni. Nem véletlen, hogy a mangák és az animék létrehozásában tárgy- és formatervezők is közreműködnek (gondoljunk például egy-egy robot vagy egyéb mechanikus szerkezet megalkotására). A mangáknak mindezek mellett több jellegzetes kifejezőeszközük van. Mind közül elsősorban tűnik fel a figuráknál az, amit a japánok chibinek neveznek. Ez a gyermeki testarányokra utal: nagy fej, kicsi test, ami megfelel a japán ideáloknak és amitől a karakter „kawaii”, azaz cuki, ari, édi lesz. Ezenkívül jellemző még a tompa orr, a keskeny száj, a hatalmas hajzat, valamint a nagy szem, amely kiemeli a szereplő jellemét, aktuális hangulatát, érzelmeit, gondolait.

A manga és az anime stílusjegyei közé tartozik még számos sajátos elem, ame-

csenek meg azok a több évszázados múltra visszatekintő tabuk, amelyekről Európában és Észak-Amerikában még mindig csak pirulva és szemlecsukva beszélnek. Ott azonban a túlidealizáltság, a szélsősé-



INCSELKEDŐ, SZŐKE, KÉK SZEMŰ KISLÁNY. AZ ISKOLARUHÁS RAJZ ILLIK AZ ERÓTIKUS ÁBRÁZOLÁSHOZ





KÖNNYED EROTIKA

Az egyik ilyen vadhajítás az ecchi, amely tulajdonképpen az erotikus manga szoftosabb ága. Az ecchinél a szexualitást szépen beleszövik a történetbe, sohasem öncélú. Erre jó példa Chobits című manga. Ennek főszereplője egy Hideki nevű, jószívű, együtt érző, tipikus vidéki ifjú, aki beleszöppen a nagyvárosi forgatagba. Miközben felvételijére készül, megismeri a várost. Különösen a sok „Persocon” tölti el ámulattal. Ezek gyönyörű, ember formájú személyi számítógépek, amelyből mindenki tart legalább egyet a legkülönfélébb feladatokra. Egy napon Hideki talál egy kődobott Persocon-t, amely semmilyen adattal nem rendelkezik, és beszélni is csak annyit tud: „Chii”. A srác ezért ezt a nevet adja neki. Chiiről kiderül, hogy a különleges Chobits-széria egyik példánya, azaz tanulásra képes. Emiatt aztán sok kalandba keverednek, aminek az a vége, hogy Hideki vonzódni kezd Chihez, sőt bele is szeret, s ennek köszönhetően több huncut kis erotikus jelenet tanulí lehetünk.

Az ecchitörténetekben szexis ruhákban és pózokban, esetleg aktként láthatóak a szereplők, gyakran igen művészi kivitelezésben. Ha mégis van valami ekszón, akkor azt nem egy az egyben mutatják, de azért nyilvánvaló, hogy mi történik. De azért itt sem árt tudni, hogy az erotika a japán fogalmak szerint kicsit más, mint nálunk, szóval senki ne lepődjön meg, ha a kép, amit lát, a mi fogalmaink szerint már inkább közelít a pornóhoz, még ha nagyon szép is. Így például egészen természetesen jelenik meg már a gyerekeknek szóló sorozatokban is homoszexuális tartalom. Ezeknek kezdő fokozatai a shojo ai és a

shonen ai (lány-lány, illetve fiú-fiú kapcsolat), míg a yuri és a yaoi már egymeműek közötti konkrét szexuális szituációkat is ábrázol.

KEMÉNY TARTALOM


Az erotikus manga már kifejezetten felnőtteknek szóló hardcore ága a hentai, amely szó szerinti azt is jelenti, hogy „perverz”. Ennek megfelelően valójában kemény pornót ábrázol (jó közelről), gyakran durva és ténylegesen gusztustalan - legalábbis egy európainak. A mangahívók szerint a hentai tulajdonképpen „olyan ecchi, amitől már hányni kell”. Még jobban árulkodik a lényegről a következő meghatározás: „a hentai átlagosan ott kezdődik, amikor a rabszolga kilefetyeli az ojousama után a véccécsészét”. Elismerem, nem tudom, milyen úr lehet az ojousama, de hogy mit hagy maga után a véccében, azt inkább nem képzelem el.

VAN TEHÁT SZADO-MAZO, NEKROFÍLIA, HOMOSZEXUALITÁS, FAJTALANKODÁS, NEMI ERŐSZAK, PEDOFÍLIA - OLYKOR KEVERVE IS.



**TIPIKUS MANGA-
ÁBRÁZOLÁS
AZ AKTUS KÖZBENI
SZENVEDŐ
ARCKIFEJEZÉS.**



Persze azért tettem egy intenzív kis túrát a hentai birodalmában, és eszelős dolgokra bukkantam, s néhol meghökkenem, máshol meg mosolyogtam. Szóval láttam, amint démonok, szörnyek, csontvázak, sőt húsevő növények elégítenek ki, erőszakolnak meg mangakislányokat a nemi szervükkel, vagy amilyük éppen van, legyen az csáp, csont vagy csapágy. A szép gyerekefejű szeretők hol úrhösökkel, hol pedig ufókkal szeretkeztek(?), sőt olyat is találtam, ahol súlytalanságban egy sokkarú mechanikus csőszerkezet vagy robot próbál meg némi orgazmushoz juttatni egy szőkeséget. Horrorszexben is vannak érdekességek. Például olyan mutánsok, amelyeknek két falloszuk van (milyen praktikus), de olyat is felfedeztem, amelyiknek zöld volt a pénisz (vagy mije). Érdekes színeket használnak, ami még bizarrabbá teszi a már épp eléggé húzós 

 **EROTIKA**

látványt, ráadásul a sok szegény ártatlan shojo (lány) mindegyike tipikusan mangás szenvedő-erőlködő arcot vág, a beléjük hatoló shonenek (fiúk) meg aztán főleg. De hát hogy is ne szenvedne az a szerencsétlen, lila mellbimbójú shojo, amikor éppen egy kék fejű hüllőszörny teszi magává? Persze a lányok mind gyönyörűek, kiborotváltak, nagy, kerek melleik és vékony derekuk van (hadd örüljenek a nem japánok is). A hentaiban a nevének megfelelően van tehát szado-mazo, nekrofilia, homoszexualitás, fajtalankodás, nemi erőszak, pedofília - olykor keverve is. Mindezt rendkívül részletes, a látványhoz képest igazán szép rajzokon mutatják be. Mindenesetre egy jó tanács azoknak, akik



**AZ EROTIKA
A JAPÁN FOGALMAK
SZERINT KICSIT MÁS,
MINT EURÓPÁBAN.**



kedvet kaptak ahhoz, hogy erotikus mangát nézegessenek. A japán hagyomány szerint a mangákat hátulról előre és jobbról balra kell olvasni. Ezt csak azért mondom, nehogy valaki tévedésből az orbitális orgazmusnál kezdje a történetet, és ebből valamilyen téves következtetést vonjon le a japán kultúráról...

FOTÓ: MANGATASCHEN

FREDOSSZIÉ

A széles látókör mindenkinek jár.

TV 2



KÖNYV

Julius Wiedemann, Masanao Amano

Mangamánia!

MŰVÉSZET, SZEXUÁLIS ELHAJLÁS VAGY EGYSZERŰEN CSAK A KELET ÚJABB KÍSÉRTÉSE? - SZAKÉRTŐI SZERINT MIND EGYSZERRE.

Profi, szép és nem is veszedelmesen drága. A német Taschentől megszokott magas színvonalú kiadvány a Mangáról, vagyis a mon-gah-ról és a tradicionális japán művészeti ágat övező kultuszról. A legnevesebb mangarajzolókat összefoglaló albuma Magyarországon is elérhető - igaz, csak angol nyelven. Ez esetben azonban tényleg a látvány a fontosabb. És persze ott a bónusz: a DVD, amely tartalmaz három interjút három különböző stílusban dolgozó művésszel (egy un-

derground, egy tradicionális és egy igen népszerű, befutott alkotóval). A könyv árérték kapunk továbbá egy útifilmet, amely a tokiói mangaboltokba kalauzol, és ha még ez sem lenne elég, a lemezen ott a 900 mangakiadvány jó minőségű borítófotója, amely akár hetekig nézegethető.

Taschen **★★★★**



Kicsik ÉS NAGYOK

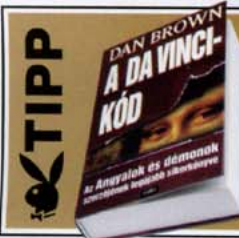
Dennis Friedman
Királyok és kurtizánok
Fenséges bukták, angol királyi szeretők, feleségek és kurtizánok - nők, akik a világtörténelem menetébe is beleszóltak.
Gabo **★★★★**

Collin Garratt:
Mozdony-enciklopédia
Legendás erőművek, szép fotók, ezernyi technikai adat. Vasúttörténet A-Z-ig - úgy, ahogy a profik csinálják.
Athenaeum **★★★★**

Képes magyar zenetörténet
Gazdagon illusztrált, hiánypótló kiadvány. Fogyasztható magyar zenetörténet mindenkinek. Kár, hogy a bónuszként adott két CD (ha meg is akarjuk őket hallgatni) csafotokra tépi a belső borítót.
Rózsavölgyi és Társa **★★★★**

Livio Bourbon-Maria Grazia Casella
Thaiföld
Újabb szép könyv a mesék földjéről. Képpen, információban gazdag - az ára elfogadható. Útikönyvnek kicsit nagy, de indulás előtt haszonnal forgatható.
Gabo **★★★★**

Gabo Rindo-Hollódi Gergely
Retró-repró
Ma már kiveszében a műfaj, ám a 90-es évek etejéig olyan volt, mint a reklámkalóz, mindig és mindenhez járt. Születtek egészen értékes produktumok és voltak hihetetlenül bíbó, illetve ostoba képekkel illusztrált kártyanaptár-csodák.
Chelsea **★★★★**

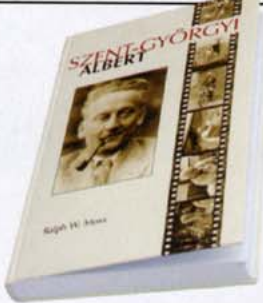


New York, Rio, Tokió..., Dan Brown A DA VINCI-KÓD

A regény 2003-ban az Amerikai Egyesült Államokban tarolt, idén a többi kontinens van soron. Dan Brownnak tényleg jól mehet, miután a A Da Vinci-kód bevette a Nagy Almát, és ezzel egyúttal gyakorlatilag az egész USA-t, mostanában a nyugati világ által szellemileg (is) megfertőzött területeket vette célba. Brown pedig örökre hátradó lehet...
A könyv tényleg nem rossz, a történet szellemes és valóban fordulatos. Persze ezzel a témával nem nehéz bankot robbantani. A recept tényleg tuti! A kötetet mi a mindenképpen az elolvasásra javasolt kategóriába soroltuk. Gabo **★★★★**

Ralph W. Moss Szent-Györgyi Albert

Moss könyvében családi legendák, elfeledett vagy olykor tudatosan elhallgatott történetek elevenednek meg. Albert bácsi (ahogy a ma élő rokonok emlegetik) Mossnak sok mindent elárult magáról. Tudják, őszinte beszélgetés... - ez esetben a C-vitamin és sok egyéb más tudományos eredmény atyjával. Mert bizony Szent-Györgyi nem csak a paprikából kivont aszkorbinsavval vívta ki a tudományos világ csodálatát, számos más fontos, ideg-életleni felismerés kötődik a nevéhez. Szent-Györgyivel persze nem csak a tudományról értekezett Moss, és pont ez az, amely tényleg naggyá teszi a Typotex kötetét. Albert bácsi imádtja szép nőket, el is fogyasztott közülük néhányat, falta az életet, a finom ételeket és italokat. És tényleg mindig nagy horoggal horgászott... Typotex **★★★★**



„Szeretek nagy horoggal horgászni” - mondta, és egyaránt gondolt a horgászatra és a tudományra is. George Wald, orvosi Nobel-díjas, 1967